

staveligt, for Spalte 20 siger Ministeren, „at naturligvis kan under de nuværende, paa saa mange Omraader abnorme Forhold en forholdsvis stor Tillægsbevillingslov ikke undgaas“. At Opstillingen er en saadan, at en supplerende Tillægsbevillingslov er overflødig, maa altsaa ikke tages bogstaveligt. Men Ministeren lover os, at hvis Forholdene ikke udvikler sig aldeles katastrofalt, vil denne Tillægsbevillingslov blive meget mindre end dem, vi i de senere Aar har kendt. Det ses, at Ministeren er meget forsigtig, idet han endogsaa tager Forbehold overfor Katastrofer. Ja, det er selvfølgelig rigtigt, at under nedadgaaende Priser maa Budgettet følge med i Nedgangen, ligesom Budgetterne under de opadgaaende Priser maatte følge med i Opgangen, og derfor er der aldeles ikke noget som helst Kunstværk i den Reduktion af Indtægterne, som skyldes Reduktionen af Priserne. Derimod maa jeg sige, at jeg med mindre Held end de to ærede Talere for Regeringskombinationen har kunnet finde de overordentlig kraftige Besparelser paa dette Budget. Ved et nærmere Gennemsyn af Finansloven vil man maaske kunne finde flere af disse, men lette at se er de ikke.

Jeg maa til min store Beklagelse sige, at det har overrasket mig paa dette Budget paa ny at finde opført 400 000 Kr. som ekstraordinært Bidrag til Hofhusholdningen. Jeg forstaar ikke, at den nuværende Regering for tredje Gang har villet tilraade Hans Majestæt at optage en saadan Bevilling. Jeg gør opmærksom paa, at i Gaar sagde den højtærede Ordfører for Venstre (Brorsen) følgende: „det vil efter min Mening være i høj Grad uretfærdigt blot at sige til Arbejderne: I skal stadig ned med Lønningerne. Det samme maa gælde alle, det maa gælde Tjenestemænd, Læger, Dyr-læger, og hvem man i det hele taget kan nævne“. Med Henblik herpaa er det beklageligt at finde for tredje Gang 400 000 Kr. ekstraordinært til Hofhusholdningen, særlig til Lønninger af Hofembedsmænd; men den højtærede Ordførers Udtalelser borger mig for, at han i Aar vil yde os Tilslutning til at nægte denne Bevilling.

Om selve det foreliggende Budget maa jeg sige, for at blive i den ærede Ordførers vittige Sammenligning, at jeg i Grunden

ikke synes, det har de fyldige glatbarberede Kinder, som de to Ordførere for Regeringspartiet synes, det har. Jeg tror, det trænger til at barberes paa visse Punkter, jeg tror, det maa siges at bære Skæg, om end det er et temmelig bekymret nedhængende Skæg.

Den højtærede Finansminister sagde, idet han talte om det Budget, som han fremlagde: „Det er det betydeligste Fremskridt, der er paa dette Finanslovsforslag, at vi paa et fuldt nøgternt Grundlag kan antage, at Tabet paa Statsvirksomhederne vil blive indskrænket til det Beløb, jeg har angivet, knap 2 Mill. Kr., og at saaledes disse 70 Mill. Kr. vil blive indvundet for vor Stats-husholdning“. Med en hurtig og forhaabningsfuld Bevægelse af Haanden stryger Ministeren 70 Mill. Kr. ind. Den samme Bevægelse gjorde han i Fjor. I Fjor sagde den højtærede Minister, da han fremlagde Finanslovsforslaget, at det er en meget væsentlig Forbedring, at Statsvirksomheder-nes Budget nu er nedsat til kun at andrage et Underskud paa 1 Mill. Kr., og han fortsætter: „Dette gunstigere Resultat er i det væsentlige en Følge af de af denne Regering i Forsommersamlingen gennemførte nye Takstlove for Statsbanerne og Postvæsenet og den samtidig administrativt foretagne Forhøjelse af Telefon- og Telegramtaksterne“. Den højtærede Finansminister var altsaa i Fjor endnu mere tilfreds, thi han konstaterede ved selve Fremlæggelsen af Budgettet et Resultat, men Resultatet var dog ikke stort nok, før i Løbet af de kommende Maaneder forøgede han det fra 1 Mill. Kr.s Underskud til 5 Mill. Kr.s Overskud; saa var han sikker, saa stod det paa Papiret. Ak, hvordan er det gaaet med dette Resultat? Vi ved, at for Statsbanernes Vedkommende er efter 5 Maaneders Forløb Resultatet 15 Mill. Kr.s Underskud. Naar Ministeren nu siger, at nu kan vi paa fuldt nøgternt Grundlag antage, at Tabet bliver saa og saa stort, maa man altsaa mene, at de i Fjor proklamerede Beregninger var ikke bygget paa et fuldt ud nøgternt Grundlag. Det tror jeg ogsaa, vi maa erkende Rigtigheden af. Men lad os nu haabe, at Ministerens Antagelser i Aar er bedre funderet. I en Henseende er han unægtelig bedre stillet med Hensyn til den højtærede Trafik-